החות'ים מתכננים לנקום בישראל. טעות לזלזל בהם

written by ד"ר יוסי מנשרוף | 11.09.2024

התקיפה הישראלית בנמל חודיידה ב-20 ביולי סימנה, במידת מה, את שיקומה של ההרתעה הישראלית, והותירה רושם שישראל יודעת להגיב בנחישות מול חורשי רעתה. כעת, חודשיים לאחר התגובה העוצמתית, אין מנוס מלבחון אם היה בכוחה לרסן את התוקפנות החות'ית.

אם נשפוט מההתפתחויות האחרונות בים האדום נראה שהתשובה היא "כלל לא". שתי מכליות נפט הותקפו בשבוע שעבר בידי טילים בליסטיים וכטב"ם נפץ ששוגרו משטח תימן. פחות משבועיים קודם לכן, מכלית הנפט היוונית Sounion, הנושאת מיליון חביות נפט, הותקפה אף היא על ידי המורדים והמשיכה לעלות בלהבות למשך יותר משבוע מה שעורר את החשש לדליפת ענק שתגרום לאסון סביבתי בקנה מידה היסטורי.

גם ביחס לאיום הישיר על ישראל, נראה שאין סיבה להיות אופטימיים. לפי הצהרת מנהיג המיליציה החות'ית, עבדמאלכ אל-חות'י, החות'ים נערכים כעת לשלב "החמישי" בעימות מול ישראל, הכולל יוזמות בלתי צפויות והרחבת בנק המטרות. הם מאיימים להגיב בחוזקה נגד יעדים צבאיים, נמלים ותשתיות אנרגיה בישראל, ולפגוע באספקת הנפט אליה.
בעוד חלק מהכרזות המיליציה עושות רושם של לא יותר ממפגן סולידריות פומפוזי ולא אמין במיוחד עם חמאס, אחרות ובמיוחד ההצהרות של בכירי החות'ים על כך שהנקמה בישראל היא ודאית יש לקחת יותר ברצינות. זאת, במיוחד לנוכח שיתוף הפעולה ההדוק עם טהראן, והתמיכה הנרחבת שהמורדים מקבלים ממנה.

אם כן, התקיפה המשמעותית בנמל חודיידה, חשובה ככל שהייתה, הביאה לרגיעה זמנית בלבד. אין להסיק ממנה כי החות'ים מורתעים, ועל סמך המוטיבציה הרבה שהם מפגינים לפגוע בישראל ולחדש את המתקפות בים האדום, נראה סביר יותר כי מדובר בשהות שלקחו החות'ים על מנת להיערך מחדש.
משכך, על ישראל להביא בחשבון כי ככל ששיתוף הפעולה האיראני-חות'י ימשיך להתנהל באין מפריע, מנעד האיומים מטהראן ובת-טיפוחיה נגד ישראל והמערב צפוי רק להתרחב. החות'ים עשויים להתחזק באמל"ח, הן מבחינת כמות ואיכות, ואף לקרב את האיום, למשל באמצעות חידוש הטיסות הישירות מצנעא לרבת עמון.

לנוכח זאת, חרף התמקדותה בזירות עזה ולבנון, שמציבות בפניה אתגר דחוף יותר, מוטב למדינת ישראל לא להתעלם מהאיום החות'י ולהיות נכונה בעתיד הקרוב לנקוט בצעדים חריפים מולו. אלו כוללים את חיסול ההנהגה החות'ית, מתקפות סייבר והמשך פגיעה בנכסים ובתשתיות כלכליות וצבאיות שבשליטתם. לצד זאת, בדומה למאבקה נגד שאר המרכיבים במערך השלוחים

של איראן, ישראל לא תוכל להסתפק בטיפול בשליח ותידרש לפגוע בראש התמנון. עליה לשבש את הסיוע האיראני הקטלני למתקפות החות'ים, באמצעות תקיפת אוניית המודיעין של משמרות המהפכה ופגיעה בבכירים ובנכסים איראניים בתימן. עוד כדאי לישראל לפעול להעלאת המודעות בקרב קובעי מדיניות בארה"ב ובאירופה, וכן בפורומים בינלאומיים, לאיום הנשקף למדינותיהן מצד המיליציה התימנית ובכלל זאת שאיפות החות'ים לפתח אמל"ח משודרג, שיסייע להם לאיים ישירות על אירופה וארה"ב.

מלחמת חרבות ברזל, שבה מותקפת ישראל לראשונה בשבע זירות בו בזמן, מביאה לידי ביטוי היערכות שנמשכה שנים ארוכות של ציר ההתנגדות בהובלת איראן. כך, הסיוע האיראני הצבאי לחות'ים, החל כבר ב-2009, והתעצם משמעותית מאז 2015. איראן קוצרת כיום את פירות השקעתה בזירת ים סוף, וישראל נדרשת לתקן, ביחד עם ארה"ב, הזנחה של שנים ארוכות כלפי האיום שהתפתח בהדרגה בזירה הזו. בהתאם לכך, למרות הדחיפות של הטיפול בזירות עזה ולבנון, הצפי להחמרת האיום מצד החות'ים דורש גיבוש תוכנית אסטרטגית מקיפה, הכוללת התייחסות רצינית וצעדים יזומים ותקיפים להצרת מימדי האיום.

פורסם באתר וואלה, בתאריך 11.09.2024.